

Publicerad 2017-04-25 16:45 av FridaBref

dikt sexton

Det torra, blonda gräset står tålmodigt i dikeskanten. Det väntar på att bli utbytt. På åkern bredvid har det gröna fått hjälp och kikar försiktigt upp redan.

Gräset i dikeskanten får ingen hjälp. Det längtar efter vila, efter nya krafter som ska ta över. Men än är det inte dags.

Gräset minns sin början, hur härligt det var att trycka sina späda gröna strån genom vårlagret av torr jord och fjolårets gräs. Lyckan över att vara det nya. Och nu, tacksamhet över att snart få vila.

Tålmodigt och ihärdigt står det på sin plats, tar emot sol och vind, och väntar, längtar efter vilan.

”Snart är det min tur.”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FridaBref med Poeter.se id #90513 innehar upphovsrätten